

Streszczenie rozprawy doktorskiej Magdaleny Ingot

pt. „Klauzula porządku publicznego w postępowaniu o uznanie albo wykonanie zagranicznego wyroku arbitrażowego – pojęcie, charakter, zakres i granice. Studium prawnoporównawcze: Konwencja Nowojorska, Prawo Modelowe, ustawodawstwa krajowe”

Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, Katedra Prawa Gospodarczego i Handlowego

Klauzula porządku publicznego jako jedna z podstaw odmowy uznania i wykonania zagranicznych wyroków arbitrażowych na podstawie Konwencji Nowojorskiej, Prawa Modelowego czy ustawodawstw krajowych jest pojęciem otwartym i niezdefiniowanym. Jej interpretacja i zastosowanie wywołują liczne wątpliwości i rozbieżności w doktrynie i orzecznictwie. Stanowi to zarówno zaletę jak i wadę klauzuli. Z jednej strony owa otwartość pozwala na dostosowanie treści klauzuli do konkretnej sprawy oraz uwzględnienie aktualnych interesów państwa forum uznawanych za istotne. Z drugiej zaś strony, taki charakter klauzuli może być wykorzystywany zarówno przez sądy krajowe jak i strony arbitrażu do kwestionowania wyroku arbitrażowego i podważania jego skuteczności w państwie uznania i wykonania.

Zachodzi więc potrzeba określenia granic dla klauzuli porządku publicznego oraz zakresu jej zastosowania. Pozwolą one zawęzić zakres możliwych interpretacji porządku publicznego oraz wyznaczą ramy dla kontroli zagranicznych wyroków arbitrażowych na podstawie klauzuli. Jednocześnie sądy w dalszym ciągu będą posiadały swobodę stosowania art. V (2)(b) Konwencji Nowojorskiej. Blankietowość klauzuli nie oznacza bowiem dowolności w jej wykładni i stosowaniu, szczególnie na gruncie Konwencji Nowojorskiej.

Rozprawa doktorska przedstawia koncepcję klauzuli porządku publicznego opartą na wyznaczeniu granic w jej wykładni i stosowaniu sformułowanych w oparciu o Konwencję Nowojorską, Prawo Modelowe, ustawodawstwa krajowe, a także liczne publikacje naukowe i orzecznictwo z różnych państw świata.

Kraków, dnia 14.09.2022 r.

Magdalena Ingot